

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 17-11-21933 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

בפני כבוד השופטת חוי טוקר

התובע:

אביחי שורשן
על-ידי עו"ד איתן להמן

נגד

הנתבעים:

1. כרם נבות בע"מ (חל"צ)
2. דרור אטקס
על-ידי עו"ד איתי מק

פסק דין

1
2 תביעת התובע לחיוב הנתבעים, ביחד ולחוד, בסך של 120,000 ₪ לפי חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-
3 1981 (להלן: "החוק" או "חוק הגנת הפרטיות") בגין פרסום "פוטושופ" של התובע, תמונת חזית
4 בית של התובע עם הכיתוב "משפחת שורשן" בצירוף תצלום אוויר ותכנית מתאר של היישוב בו
5 מתגורר התובע המצביעים על מיקומו המדויק של הבית באמצעות חיצים שסומנו עליהם.

6 רקע עובדתי בתמצית ועיקרי טענות הצדדים:

7 1. הצדדים הינם פעילים בעשייה ציבורית. הנתבע 2 (להלן: "הנתבע") הקים את הנתבעת 1
8 שמאוגדת כחל"צ (להלן: "הנתבעת" וביחד: "הנתבעים").

9 2. ביום 26.9.17, פרסם הנתבע פוסט בדף הפייסבוק של הנתבעת, בו נכתבה ביקורת על פעילות
10 המדינה במאהל חאן אל אחמר. התובע, מצדו, כתב תגובה על פוסט זה, בו הוא מצדיק את
11 עמדת המדינה.

12 3. ביום 2.10.17, הגיבו הנתבעים וכתבו פוסט המתייחס לנתבע, שתוכנו אינו עומד ביסוד התובענה
13 שבכותרת. לפוסט צרפו הנתבעים תמונה של התובע עם כובע של שריף וברקע מספר גמלים
14 באזור מדברי. לצד תמונה זו, צרפו הנתבעים תמונה של חזית ביתו של התובע עם הכיתוב
15 "משפחת שורשן" בצירוף תצלום אוויר המצביע על מקום מגוריו המדויק באמצעות חץ וכן
16 תכנית המתאר של היישוב בו מתגורר התובע וגם עליו חץ המצביע על מקום מגורי התובע
17 (להלן: "הפרסום" או "התמונות"). באמצעות הפרסום והפוסט שנלווה לו, ביקשו הנתבעים
18 להראות, כי ביתו של התובע אינו חלק מן היישוב המאושר בתכנית וכי ביתו של התובע הוצב
19 במקום שלא כחוק (צורף כנספח ג' לתצהיר התובע). להלן ציטוט חלק מהפוסט שנלווה
20 לתמונות, שפורסם בעברית ובערבית:

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

- 1 "לעיתים נדירות אנו מגיבים לטוקבקיסטים. אבל הפעם אנו חורגים ממנהגנו ומקדישים
2 פוסט שלם לטוקבקיסט, כי לא מדובר בסתם טוקבקיסט, אלא בשריף, ועוד "השריף של
3 מישור אדומים" – Avihai Shorshan אביחי שורשן, שאנחנו בינינו מכנים בחיבה
4 "אביחי הבנאי" או "שורשן הקשקשן"...
- 5 אתם בטח תוהים מי מינה אותו לשריף? אז זהו, שהוא מינה את עצמו. מתי? לא יודעים
6 בדיוק אבל מתישהו במהלך השנים האחרונות. כי שורשן הקשקשן עבר לגור בכפר אדומים
7 רק ב- 2005, כלומר, למעלה מ- 50 שנה לאחר שהשכנים הברווים משבט הג'האלין
8 שישראל גרשה מהנגב לגדה המערבית (אז תחת שלטון ירדני), הגיעו לאזור זה.
9 ...
- 10 ובכן לאביחי הבנאי יש את האמת שלי (!) ! אבל הבעיה עם האמת שלו היא שהוא מסתיר
11 אותה וזה דווקא חבל, כי שורשן הקשקשן כמו כל שריף, הוא בעצם אחראי להגן על שלטון
12 החוק, ושלטון חוק ושקיפות כמו שבצלאל סמוטריץ' כבר למד, הולכים בדרך כלל טוב
13 יחד.
- 14 אז היום נספר לכם עוד פרט על אביחי הבנאי שעמרוסי לא סיפורה לקוראיה: הקרוואן שבו
15 הוא גר הוצב במקום בניגוד לחוק ובניגוד להוראות תוכנית המתאר התקפה במקום... והוא
16 אף הורחב מאז בניגוד לחוק מספר פעמים... זאת אומרת שיש לנו עסק עם אדם שמפר את
17 חוק התכנון והבנייה באופן מתמשך, בעודו עסוק ב"לאכוף את החוק" על השכנים הברווים
18 שלו שנמצאים באזור הזה למעלה מ- 50 שנה לפניו, ושישראל מסרבת לאפשר להם לבנות
19 כחוק, כדי שהוא וחבריו יכלו להרחיב את ההתנחלויות שלהם אל אותם מקומות בהם חיים
20 כיום הברווים בתקווה שהם יגורשו יום אחד...".
21
- 22 4. בדיון שהתקיים ביום 28.5.19 הסכימו הצדדים כי לאחר הגשת סיכומיהם בכתב יינתן פסק דין
23 על יסוד החומר הקיים בתיק, ללא שמיעת ראיות.
- 24 5. אציין כבר כאן כי טיעוני הצדדים חרגו מגדרי התובענה שבכותרת.
- 25 6. עיקר טענת התובע הינה כי פרסום חזותי ועילי של ביתו פוגע בפרטיותו מאחר והדבר גורם לכך
26 שכל אדם יוכל להגיע לביתו ופוטנציאלית לפגוע בו או להטריד אותו או את מי מבני משפחתו.
- 27 7. לטענת התובע, מספר שעות לאחר הפרסום על ידי הנתבעים הוא החל להיות מוטרד וקיבל
28 טלפונים בערבית אשר כללו איומים כלפיו. עוד טען התובע כי קיבל בפייסבוק "בקשות חברות"
29 מתושבי יו"ש פלסטינאים שאינו מכיר וביניהם גם מקורבי משפחה של פלסטינים אשר נמצאים
30 במאסר בישראל.
- 31 8. התובע טען כי הוגשה על-ידו תלונה במשטרה והוא נאלץ אף לעדכן את רכוז הבטחון של המועצה
32 ואת סגן ראש המועצה הממונה על הקבטי"ם במועצה. סגן ראש המועצה עירב גם את השב"כ
33 ובעקבות הממצאים המודיעיניים, הגבירה המשטרה את השמירה סביב בית התובע בימים
34 שלאחר הפרסום, לאחר שנמסר לתובע כי ביתו הוגדר בדרגת איום 5, שהיא הרמה האחת לפני
35 הרמה הגבוהה ביותר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 17-11-21933 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

9. לטענת התובע, רק לאחר שהוגשה על ידו תלונה במשטרה על הסתה ואיומים מצד הנתבעים בעקבות הפוסט, הסירו הנתבעים את מפת היישוב, תצלום האוויר והתצלום החזותי של ביתו, אך תמונות הפוטו שופ של התובע נותרה על כנה עד היום.
10. התובע ציין כי תמונתו שעובדה בפוטושופ, פורסמה והופצה וכי ככל הידוע לו אף אתרי התקשורת והחדשות הפיצו את הפוסט שכתבו עליו הנתבעים.
11. לעמדת התובע פרסום פרטיו, כולל חשיפת מקום מגוריו המדויק, עם הפניה בעברית ובערבית לתצלום אוויר ולתצלום צידי עם סימונים מפורשים המצביעים היכן הוא גר בצירוף הכיתוב "משפחת שורשן" מהווה פגיעה בפרטיות. בהקשר זה נטען על-ידי התובע כי עד למועד הפרסום פרטים אלה לא היו גלויים.
12. התובע הוסיף וטען כי יש להבחין בין טענות לגופו של עניין לבין טענות לגופו של אדם, ומכל מקום, לא היתה כל הצדקה לפרסם את הפרסום עם מידע המצביע על מיקומו המדויק של הבית.
13. מנגד, טענו הנתבעים כי מדובר בתביעת השתקה שיש לדחותה על הסף בהיותה קנטרנית וטורדנית.
14. הנתבעים טענו כי פרסום ביתו של אדם הוא מידע גלוי ואין בו כדי להוות פגיעה בפרטיות, ומכל מקום, רק מי שהוא עם כישורים בקריאת מפות ידע לזהות את מיקום ביתו של התובע לפי התמונות. כמו כן, לטענת הנתבעים, תמונתו של התובע הינה תמונת פרופיל בדף הפייסבוק שלו והיא גלויה לכל, כאשר ברי לכל כי העריכה שביצעו הנתבעים שעיקרה בכובע השריף שהולבש על ראשו של התובע והגמלים שברקע, היא הומוריסטית ותוכן הפוסט מסביר את הדברים.
15. מכל מקום, נטען על - ידי הנתבעים כי התובע עצמו פרסם תמונות של ביתו באתר האינטרנט של ערוץ 7 יחד עם כתב התביעה שהגיש כנגד הנתבעים וזאת, לאחר שהנתבעים כבר הסירו את התמונות שנלוו לפרסום (נספח 6/ לתצהיר הנתבע). כמו כן, נטען כי התובע אף פרסם צילומים וסרטונים שלו ושל משפחתו בתוך חדרי ביתו, מרפסת ביתו וחזית ביתו ורכבו (נספחים 6/ב ו-6/ג לתצהיר הנתבע).
16. לכך הוסיפו הנתבעים וטענו כי הפרסום נעשה בתום לב וכי היה עניין ציבורי בפרסום, על-מנת לחשוף כי מי שמתיימר להיות "הממונה על אכיפת החוק" וקורא לפנות בנייה בלתי חוקית מתגורר בעצמו במבנה לא חוקי. הנתבעים טענו כי מטרת פרסום תצלום חזית בית התובע הייתה להראות כי לא מדובר בקרוואן בודד אחד ללא היתר בנייה, אלא שנבנו לו תוספות שאף הן נעשו ללא היתרי בנייה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

17. עוד טענו הנתבעים כי המידע על אי חוקיות הבית בו מתגורר התובע נמסר לנתבעים במסגרת בקשות שהוגשו למנהל האזרחי לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע"), ללא כל טענה לפגיעה בפרטיות.

18. הנתבעים טענו כי הסירו את תצלומי הבית של התובע כבר ביום 8.10.17 וזאת כדי למנוע הסטת הדיון הציבורי מהעובדה כי התובע מתגורר במבנה לא חוקי. לטענת הנתבעים, מבדיקה שערכו במשטרה ביום 11.12.17 נמסר להם כי לנתבע כי אין כל תיק פתוח נגדו.

7 דיון:

19. איסור הפגיעה בפרטיות מעוגן בסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי "לא יפגע אדם בפרטיותו של זולתו ללא הסכמתו". סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע מה ייחשב לפגיעה בפרטיות. את תביעתו השתית התובע על טענה להפרת סעיפים 2(1), 2(9) ו- 2(11) לחוק.

20. התובע מיקד טיעונו וציין כי התובענה לא הוגשה ביחס לתוכן הפוסט, אלא, בשל הפגיעה בפרטיות שנגרמה עקב הצמדת התמונות לפוסט. התובע לא טען כי צילום ביתו כשלעצמו מהווה פגיעה בפרטיות, אלא שצילום ביתו תוך ציון כי מדובר בביתו של התובע ותוך הפניה למיקומו המדויק באופן המאפשר את זיהויו, מהווה פגיעה בפרטיות.

21. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:

2" פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

...

(9) שימוש בדיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה

נמסרה;

...

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב

בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד".

22. התובע מצדו סמך טיעונו על פסק הדין בעא 439/88 רשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה,

(27.7.94) (להלן: "ונטורה"), שם נקבע כי כתובת ומספר הטלפון של אדם נכללים בין עניניו

הפרטיים של אדם. הנתבעים מצדם טענו כי בפסיקה מאוחרת בהרבה מפסק הדין בפרשת

ונטורה נפסק כי מידע הקשור בביתו של אדם לא ייכלל תמיד ובהכרח בגדר העניינים הנוגעים

ל"צנעת החיים האישיים" והפנו לעא 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' אריה ורדי,

(23.1.13) (להלן: "גוטסמן").

30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 17-11-21933 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

23. לטעמי, כפי שיובהר להלן, פסקי הדין מתייחסים לפגיעות שונות בפרטיות. טרם אכנס לניתוח המשפטי אחדד ואבהיר כי במקרה שלפנינו יש ליתן את הדעת למספר נקודות: עצם הפרסום, השיוך לתובע וזיהויו, והמלל שנלווה לפרסום שעיקרו בכך שהתובע מתגורר במבנה בלתי חוקי.
24. יובהר כבר בפתח הדברים כי מאחר והתביעה אינה כוללת עילה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), אינני נדרשת לשאלה האם אכן התובע מתגורר במבנה בלתי חוקי ולטענת התובע כי הוא רק שוכר את הבית.
25. **בפרשת ונטורה** נדונה השאלה האם פרסום מאגר מידע שאמור לכלול מידע על המחאות, שטרות והתחייבויות שלא כובדו, מהווה פגיעה בפרטיות. הדיון באותה פרשה נערך אגב הדיון בסעיף 9)2 לחוק הגנת הפרטיות והשאלה האם פרסום המידע במאגר מידע עולה כדי "ענייני הפרטיים" של אדם במובנו בסעיף 9)2 לחוק. אגב, הדיון בשאלת ההסכמה לפרסום, המאיינת את האיסור על הפגיעה בפרטיות, ציין בית המשפט כדוגמה כי:

"א) כתובת ומספר הטלפון של אדם נכללים, לשיטתי, בין ענייני הפרטיים. אך אם הוא מוסר פרטים אלה לחברת הטלפונים לצורכי פירסום, או מסכים הוא בשתיקה לפירסומם בספר הטלפונים, הרי הוא ללא ספק נותן את הסכמתו, לפחות מכללא, לשימוש החופשי בפרטים אלה על-ידי כולי עלמא, ועל-כן אין בשימוש בפרטים אלה ובהפצתם משום פגיעה אסורה בפרטיות. לעומת זאת, אם עומד אדם על החזקת טלפון "במספר חסוי", אזי נשללת הסכמתו להפצת המספר ברבים, ובמקרה כזה פירסום המספר לגורם בלתי מוסמך עלול להוות פגיעה בפרטיות, אם הוא תואם את אחת הקטיגוריות המנויות בסעיף 2 לחוק" (**פרשת ונטורה**, פסקה 7 לפסק דינו של כב' השופט בד.).

26. בפסק הדין בעניין **גוטסמן** לא שלל בית המשפט את הקביעה כי כתובתו של אדם נכללת בין ענייני הפרטיים, אלא חידד אימתי ביתו של אדם ייכלל בגדר ענייני הפרטיים. באותו מקרה נדונה השאלה האם אדריכל אשר תכנן בית מגורים עבור לקוח ופרסם באתר האינטרנט של משרדו הדמיות ממוחשבות של בית הלקוח, תוך שהוא נמנע מלציין פרטים מזהים ביחס לבעלי הבית, עבר על סעיף 11)2 לחוק, שעניינו, בין היתר, בפרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם. באותו מקרה ציין בית המשפט כי:

"לאחר שאמרנו דברים אלו, השאלה הראשונה שאותה יש לברר היא אם המונח "צנעת החיים האישיים" חובק גם פרסומים הנוגעים לביתו של אדם. ביתו של אדם אינו נמנה על אותם עניינים קונקרטיים הנזכרים בסעיף 11)2 לחוק הגנת הפרטיות – "מצב בריאותו של אדם" ו"התנהגותו ברשות היחיד". עם זאת, מידע הקשור בביתו של אדם עשוי בהחלט לבוא בגדרי המונח "צנעת חייו האישיים". אכן, ביתו של אדם זוכה למקום של כבוד בפסיקה הנוגעת לפרטיות. כך, למשל, בעניין דיין קבע כב' המשנה לנשיא (כתוארו אז) א' ברק כי:

"הזכות החוקתית לפרטיות משתרעת, בין השאר [...] על זכותו של אדם לנהל את אורח החיים שבו הוא חפץ בדל"ת אמות ביתו, בלא

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 17-11-21933 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

1 הפרעה מבחוחך [...] הזכות לפרטיות נועדה, על-כן, להבטיח כי
 2 אדם לא יהא שבוי בביתו, ולא יהא אנוס לחשוף עצמו בביתו
 3 להפרעות שאין הוא רוצה בהן" (שם, בעמ' 470; ראו גם עניין
 4 פלונית, פסקה 10; עניין גלעם, פסקה 9).

6 עם זאת, להשקפתי, אין להבין אמירות אלו ברמת הפשט, כמתייחסות להיבט הפיזי של
 7 הבית בלבד. כפי שציין הנשיא א' גרוניס ביחס לאמירה שצוטטה לעיל מפסק הדין בעניין
 8 דיין, "יש להבינה בצורה רחבה יותר, באופן מטאפורי, ברוח הביטוי שטבעו וורן וברנדייס
 9 "the right to be let alone" (בג"ץ 8070/98 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ'
 10 משרד הפנים, פ"ד נח(4) 856, 842 (2004); כן ראו עניין ידיעות אחרונות, פסקה 9). על כן,
 11 יש לומר כי מידע הקשור בביתו של אדם לא ייכלל תמיד ובהכרח בגדר העניינים הנוגעים
 12 ל"צנעת החיים האישיים". על-מנת שפרסומו של מידע הנוגע לביתו של אדם ייחשב
 13 לפגיעה בפרטיות כהגדרתה בחוק, יש לראות אם יש בו די כדי לחצות את אותו סף של
 14 אינטימיות – שלאחריו נאמר כי נפגעה "צנעת החיים האישיים" (**פרשת גוטסמן**,
 15 פיסקה 15).

17 27. במקרה האחרון ערך בית המשפט הבחנה בין פרסום הדמיות פנים הבית לפרסום הדמיות הבית
 18 מבחוחך. בעניין זה נקבע כי:

19 "בענייננו, בחינת מכלול הנסיבות מובילה למסקנה כי פרסום הדמיות פנים ביתו של ורדי
 20 אכן יש בו משום פגיעה ב"צנעת חייו האישיים". פנים ביתו של אדם הוא מבצרו, ובגדריו
 21 הוא זכאי לכך כי יניחו אותו לעצמו. בתוככי ביתו של אדם מממש הוא את זכותו לפרטיות
 22 בצורה המובהקת ביותר. לפיכך, לאדם יש ציפייה סבירה כי תמונות פנים ביתו לא יפורסמו
 23 לציבור הרחב ללא הסכמתו...
 24 דין שונה חל על הדמיות חוץ הבית. ברגיל, חזיתו של בית חשופה לעוברי אורח. היא מצויה
 25 ב"עין הציבור". על כן, ככל שחזיתו של בית גלויה מן הרחוב, ברי כי הצגת תמונתה או
 26 הדמייתה לא תקים כל פגיעה בפרטיות (ראו גם ת"א (מחוזי י-ם) 7236/05 לוי נ' אבני
 27 רביד, פסקה 14 [פורסם בנבו] (15.5.2006))" (**פרשת גוטסמן**, פיסקות 15-16).

29 28. בתא (י-ם) 7236/05 **מרדכי לוי נ' אבני רביד**, (15.5.06) (להלן: "רביד"), פיסקה 14, נקבע כי:

30 "חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981, כולל רשימה סגורה של מעשים שיש בהם משום
 31 פגיעה בפרטיות. צילום חזית ביתו של אדם אינו נמנה עליהם. הרשימה כוללת צילום אדם
 32 כשהוא ברשות היחיד [סעיף 2(3)], פירסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול
 33 הפירסום להשפילו או לבזותו [סעיף 2(4)], פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים
 34 של אדם, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד [סעיף 2(11)] ועוד. באף אחד
 35 מאלה, גם אם ננקוט בדרך של פרשנות נדיבה ומרחיבה, לא ניתן לכלול איסור על פירסום
 36 תצלום חזית ביתו של אדם; ולא בכדי. ביתו של אדם - פנימה - הריהו מבצרו. חזיתו הפונה
 37 כלפי חוץ, חשופה מטבע ברייתה כלפי כולי עלמא. רשאי כל אדם מזדמן להתבשם מיופיו
 38 החיצוני של בית. בצילום חזית הבית מרשות הרבים, אין משום פגיעה בפרטיות".

40

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

- 1 29. באותו עניין המשיך בית המשפט וציין כי :
- 2 "התובעים טוענים אומנם על הנתבעת, כי מעבר לפירסומיה בקטלוג, בעיתונות ובאינטרנט,
3 הגדילה לעשות ושלחה לקוחות פוטנציאליים אל בֵּיתם, כדי שיזינו עיניהם במראה היפה
4 של הקיר המחופה באבני בזלת מתוצרתה. יתכן שמעשה שכזה בהיקף משמעותי יכול
5 לעלות כדי פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות - "בילוש או התחקות
6 אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת" - בפרשנותו המרחיבה (בהתאם לפרשת
7 דייץ הנ"ל). אולם התובעים לא הביאו ראיה מהימנה לכך שהנתבעת אכן שלחה אנשים לבוא
8 אל בֵּיתם או לצבוא על פיתחו. כיוון שכך, והואיל והנתבעת מכחישה מעשים אלו,
9 ובפירסומיה גם כלל לא צויינה כתובתם של התובעים, הרי שהטענה נדחת במישור
10 העובדתי" (שם, בפיסקה 16).
- 11
- 12 30. בת"א (שלום ת"א) 24514-10-09 **אסתר דור נ' יעקב בן יששכר**, (15.3.15) (להלן: "דור"), עמ'
13 37, נקבע כי תצלום בית באתר אינטרנט, אינו עולה כדי פגיעה בפרטיות. בית המשפט נימק
14 קביעתו זו בכך שכיום קיימים אתרי אינטרנט רבים בהם ניתן על ידי הקלדת כתובתו של אדם
15 לקבל תמונה של חזית ביתו החיצונית (כגון zoomap, ymap וכו'). כמו כן, כל אדם העובר
16 ברחוב יכול לראות את חזית הבית. הדיון במקרה האחרון היה אגב סעיף 2(1) לחוק.
- 17 31. גם בת"א (שלום ת"א) 9866-02-13 **חמאד אבו עג'אג' נ' הוט מערכות תקשורת בע"מ**,
18 (30.12.15) (להלן: "הוט"), פסקה 76, נערכה הבחנה בין הספירה הפרטית לספירה הציבורית,
19 דהיינו, בין הבית פנימה והבית החוצה.
- 20 32. אם כן, עינינו הרואות כי חוט השני המלווה את הפסיקה שהבחינה בין חלקו החיצוני של הבית
21 לחלקו הפנימי, נובע מן העובדה כי החלק החיצוני של הבית חשוף ממילא לעוברי אורח, ובעידן
22 הטכנולוגי ניתן אף לקבל תמונות של חזית בית חיצוני באתרי אינטרנט שונים. לענין זה ר'
23 **פרשת גוטסמן**, פסקה 16, שם נקבע כי "הזכות לפרטיות אינה נפרשת על מידע שכבר היה מצוי
24 בחזקתו של הציבור, ולפיכך, כאשר מידע מסוים נמצא ממילא במרחב הציבורי – יש מקום לדעה שלפיה
25 הזכות לפרטיות כלל אינה נפגעת".
- 26 33. אין הדבר דומה למקרה שלפנינו. במקרה שלפנינו, אין המדובר בפרסום חזית הבית בתור
27 שכזה, כדוגמת המקרים שנדונו ב**פרשת גוטסמן ובפרשת רביד**, אלא בפרסום חזית הבית תוך
28 שיוכו לתובע, ציון המיקום המדויק וציון העובדה כי הבית הינו בגדר מבנה בלתי חוקי. זיהוי
29 הבית בדרך של שיוכו לתובע וציון העובדה כי המבנה בלתי חוקי אינו גלוי לעין כל. אף לשיטתם
30 של הנתבעים, את המידע שממנו הסיקו על אי חוקיות ביתו של התובע, לטענתם, נדרשו לבקש
31 מהמנהל האזרחי לפי חוק חופש המידע.
- 32 34. ויודגש - הנתבעים לא טענו כי את המידע עם הזיהוי לביתו של התובע, כפי שהוא פורסם על-
33 ידם, הם קיבלו מהמנהל האזרחי. טענת הנתבעים הינה כי הם הסיקו על אי חוקיות בית התובע

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

1 ושכניו, לטענתם, ממידע שקיבלו מהמינהל האזרחי (ר' פסקה 33 לתצהיר הנתבע). לפיכך, אין
2 בטענתם זו של הנתבעים כדי להעלות או להוריד בשאלה האם הפרסום עולה כדי פגיעה
3 בפרטיות. אדרבא, עצם הצורך בפנייה לרשות לפי חוק חופש המידע מלמד על כך כי אין מדובר
4 במידע שהוא מפורסם ועומד לרשות הציבור (ר' סעיף 4)8 לחוק חופש המידע). מכל מקום,
5 כאמור, אין בפי הנתבעים טענה כי המידע כפי שהוא פורסם הוא המידע שנתקבל בידיהם
6 מהרשות.

7 35. אם כן, הפסיקה שקבעה שפרסום חזית של בית אינו עולה כדי פגיעה בפרטיות, אינה חלה
8 בענייננו, באשר, כאמור, אין הפרסום מושא התובענה נוגע לפרסום חזית הבית בלבד. הפסיקה
9 הרלוונטית לענייננו היא זו שקבעה כי שימוש במידע הנוגע לנכס ספציפי מהווה פגיעה בפרטיות
10 (לעניין זה ר' ת"א (שלום ת"א) 57372-03-15 מיה דיין נ' ZHOU DANFENG, (24.01.19)
11 (להלן: "דיין"), פסקה 44 שם נקבע כי:

12 "המונח "עניין פרטי" אינו מוגדר בחוק, אולם בפסיקה ניתנה לו פרשנות מרחיבה (למשל
13 ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ. ונטורה [פורסם בנבו]). לטעמי לא ניתן לחלוק על כך
14 שמידע על נכסיו של אדם הוא עניינו הפרטי, וגם מידע אודות מחיר הנכסים הוא עניין
15 פרטי. לאור זאת פרסום המאפשר לקשור מידע על נכס ספציפי עם אדם מסוים, הוא פרסום
16 אודות נכסיו של אדם ועל מחיר נכסיו, על כן הוא פרסום על עניין פרטי ומהווה פגיעה
17 בפרטיות".

18
19 36. לעניין זה ר' גם עעמ 1386/07 עיריית חדרה נ' שנירם בע"מ, ע"י מנהלה עמנואל דויד, (16.7.12)
20 (להלן: "עיריית חדרה"), אליו הפנה בית המשפט בפרשת דיין. במקרה האחרון עתרה חברה
21 שעוסקת, לדבריה, במתן שירותים של ייעוץ בנושאי ארנונה, לקבל לידיה מעיריית חדרה העתק
22 מרשימת כל הנכסים בעיר, שיכללו את גודל הנכס, סיווגו לצרכי ארנונה (כולל הנחות שניתנו
23 לו), ופרטי המחזיק בו (שם וכתובת). בעניין זה נקבע כי:

24 "הנה כי כן, הדין עם המערערת בטענתה כי מסירת המידע למבקשת עלול לפגוע בפרטיות
25 המחזיקים בנכסים. אותו המידע ה"תמים" לכאורה בדבר גודל וסיווג הנכסים, כשמצטרפים
26 אליו נתונים בדבר שמותיהם וכתובתם של האנשים המחזיקים בו – מאפשר גם הסקת
27 מסקנות בנוגע לטבע השימוש בנכס וקבלת מידע על המשתמש בו, כגון: יכולתו הכלכלית
28 של המחזיק, עיסוקו וכיוצא בזה. האפשרות להסקת נתונים אלה חודרת שלא כדין את
29 מעטה הפרטיות של המחזיק, ויש למנוע אותה. השוו לעניין זה גם לאמור בפסק דיני (בדעת
30 מיעוט) ב-בג"צ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (לא פורסם,
31 28.5.2012) [פורסם בנבו], שם הזכרתי מספר מצבים שבהם מסירת נתונים "טכניים"
32 כביכול באופיים – לרשויות האכיפה יכולה להוביל לפגיעה עקיפה בחסיונות מוגנים (עיינו
33 גם: מיכאל בירנהק מרחב פרטי: הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה 175-169
34 (תשע"א) (להלן: בירנהק))" (פרשת עיריית חדרה, פסקה 11).
35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 17-11-21933 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

37. סופו של יום הורה בית המשפט **בפרשת עיריית חדרה** כי העירייה תעביר את הנתונים ללא ציון שם המחזיקים או הכתובת המדויקת של הנכס. כן הורה בית המשפט לעירייה לידע את המחזיקים אודות הבקשה וליתן להם את האפשרות להביע הסכמתם למסירת המידע.

38. סיכומו של דבר, יש להבחין בין פרסום חזית ביתו של אדם, שממילא חשופה לעין כל, לבין פרסום פרטים אודות הבית שאינם חשופים לעין כל. **בפרשת ונטורה** התייחס בית המשפט לפרסום כתובת או מספר טלפון, ואילו **בפרשת גוטסמן** התייחס בית המשפט לצילום בית. שני דברים שונים הם. מכאן גם ההבחנה בין הפסיקה **בפרשת דיין** שם התייחס בית המשפט לשימוש במידע הנוגע לנכס ספציפי, לפסיקה שנדונה **בפרשת הוט ובפרשת דור** שהתייחסו לצילום בית בלבד (לעניין השימוש בכתובת מגורים המהווה עניין פרטי ר' גם ת"פ (שלום י-ם) 10845-06-15 **מדינת ישראל נ' אורה רימר**, (פורסם בנבו, 11.06.17), פסקה 16).

39. כאמור, בענייננו, אין מדובר בפרסום תמונת ביתו של התובע בלבד, אלא בפרסום מיקומו המדויק, תוך פרסום תצ"א ותשריט עם חיצים המפנים למיקום הבית, בצירוף הכיתוב "משפחת שורשן" (בדומה לכתובת) ובפרסום העובדה כי מדובר במבנה בלתי חוקי. פרסום זה, דומה למקרה שנדון **בפרשת ונטורה ובפרשת עיריית חדרה** מאחר ונלוו אליו פרטים אודות הנכס שאינם גלויים לציבור, ולפיכך, יש בפרסום משום פגיעה בפרטיות. יפים לעניין זה דברי כב' השופט ריבלין ברעא 6902/06 **מנשה דרור צדיק נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח'**, פסקה 7, ואלה הם:

"האם חובת הסודיות שבהסכם נוגעת ל"ענייניו הפרטיים" של המבקש? יש להשיב על שאלה זו בחיוב. חוק הגנת הפרטיות אינו קובע הגדרה למונח "עניינים פרטיים". פרשנות המונח נדונה בע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808 (1994), שם נבחנה השאלה אם יצירת מאגר מידע של אנשים ותאגידים שמסרו המחאות ללא כיסוי מהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(9) – הדין במצב שבו נעשה שימוש בדיעה על "ענייניו הפרטיים של אדם" שלא למטרה שלשמה נמסרה. באותו עניין אימץ השופט בך פרשנות רחבה למונח "עניינים פרטיים" וקבע כי: "מובנם הטבעי והרגיל של המילים 'עניינים פרטיים' של אדם הנו כל מידע הקשור לחייו הפרטיים של אותו אדם, לרבות שמו, כתובתו, מספר הטלפון שלו, מקום עבודתו, זהות חבריו, יחסיו עם אשתו ויתר חברי משפחתו וכדומה". השופט שטרסברג-כהן פירשה את המונח באופן מצמצם יותר וסברה כי ראוי לתלות את מובנו בהקשר ובעובדות המסוימות של המקרה: "התשובה לשאלה מהו ענינו הפרטי של אדם, אינה חד משמעית, וכמו ביטויים רבים בהם אנו נתקלים בספר החוקים ובחיי היום יום, פרשנותם תלויה בהקשר ובמטרה לשמה נדרשת פרשנות זו". לשיטתה של השופטת שטרסברג-כהן, "יש וכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה 'עניינו הפרטי' של אדם ואילו צירוף מספר פרטים והאינפורמציה המתקבלת מהם, תהווה עניין כזה".

40. גם בענייננו, הפגיעה בפרטיות נובעת מצירוף הפרטים והאינפורמציה המתקבלת מהם. אינני מקבלת את טענת הנתבעים כי רק מי שבקיא בקריאת מפות יכול לזהות את מיקום הבית. מכל

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

- 1 מקום, אין לטענה רלוונטיות. סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות מפנה להגדרת "פרסום" שבסעיף 2
2 לחוק איסור לשון הרע. מכאן, שאין נפקא מינא לשאלה האם הזיהוי גלוי לכולי עלמא או רק
3 לאלה שבקיאים בקריאת מפות. מכל מקום, לטעמי, מעת שצולם הבית, בצירוף זיהויו כביתו
4 של התובע, והפרטים אודות הבית, די בכך כדי לעלות לכדי פגיעה בפרטיות, גם אם מיקומו
5 המדויק לא היה מפורסם, ולא כל שכן, כבמקרה שלפנינו שבו המיקום המדויק פורסם בשתי
6 תמונות שבהן סומנו חיצים.
- 7 41. הפרטים שפורסמו, לעומת פרסום חזית הבית בלבד, אינם מפורסמים לציבור, אלא, לטענת
8 הנתבעים – הינם תוצר של מסקנה שהסיקו על יסוד מידע שקיבלו לפי חוק חופש המידע, ולפיכך
9 פרסומם עולה כדי "שימוש בידיעה על עניניו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה
10 נמסרה" לפי סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות.
- 11 42. מאחר ומסקנתי הינה כי הפרסום עולה כדי פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(9) לחוק לא מצאתי
12 לדון בשאלה האם הפרסום עולה כדי פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(11). אעיר, למעלה מן הצורך,
13 יש מקום לסברה כי פרסום בית תוך ציון פרט לגביו שאינו גלוי לעין כל, כדוגמת היות הבית
14 מבנה בלתי חוקי, הינו שווה ערך לפרסום החלק הפנימי של הבית בהתאם להבחנה שערך בית
15 המשפט בפרשת גוטסמן. בהקשר שבו פורסם הפרסום בצירוף הפוסט שנווה לו, לא מן הנמנע
16 כי הפרסום גם עלול להטריד את האדם (התובע) לפי סעיף 2(1), ואולם, לאור מסקנתי כי
17 הפרסום עולה לכדי פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(9), לא מצאתי לדון בכך.
- 18 43. הנתבעים טענו כי אף אם מדובר בפגיעה בפרטיות הרי שמדובר בפגיעה שאין בה ממש לפי סעיף
19 6 לחוק הגנת הפרטיות. כן נטען לקיומן של הגנות לפי סעיפים 18(2)(א) – (ג) לחוק ובמיוחד
20 סעיף 18(3) לחוק.
- 21 44. סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי:
- 22 "18. במשפט פלילי או אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה אם נתקימה
23 אחת מאלה:
24 ...
25 (2) הנתבע או הנאשם עשה את הפגיעה בתום לב באחת הנסיבות האלה:
26 (א) הוא לא ידע ולא היה עליו לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות;
27 (ב) הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן היתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית, מוסרית,
28 חברתית או מקצועית לעשותה;
29 (ג) הפגיעה נעשתה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הפוגע;
30 ...
31 (3) בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות הענין, ובלבד שאם היתה
32 הפגיעה בדרך של פרסום - הפרסום לא היה כוזב.
33

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

45. כבר נפסק כי על המבקש שההגנות יחולו עליו, להראות שפעל בתום לב. הפסיקה פירשה את תום הלב הנדרש כתום לב סובייקטיבי ולכן, נקבע כי על מבקש ההגנה להוכיח כי פעל מתוך אמונה כי הפגיעה היא במסגרת ההגנות הקבועות בחוק (בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי בנתניה (14.5.06), פסקה 24 לפסק דינו של כב' הנשיא ברק).

46. טענת הנתבעים כי אף אם מדובר בפגיעה בפרטיות הרי שמדובר בפגיעה שאין בה ממש ולחלותן של ההגנות נשענת על מספר אדנים. הנתבעים טענו כי גם לאחר הסרת הפרסום על ידי הנתבעים נותר הפרסום באתר האינטרנט של ערוץ 7 והתובע לא פעל להסרתו. כמו כן, נטען על-ידי הנתבעים כי התובע פרסם תמונות של ביתו, ובכללן, תמונה של גידור המכלאה בחצר ביתו יחד עם הכיתוב: "עתידות: בקרוב "כרם נבות" יפרסמו תצלום אוויר של הבית שלי בו יודגש באדום הרחבה של כלוב בגינה שבנינו היום עם הילדים, אחרי שבחרו כמתנה לחג צמד ארנבות. הנה אטקס, אני חוסך לך את הנסיעה לכאן, ומפרסם בעצמי תצלום של הכלוב והדיירים החדשים" (העתק הפרסום של הנתבע צורף כנספח 4/ לתצהיר הנתבע). מכאן, לגישתם של הנתבעים, התובע התבדח על עניין הפרסום. כמו כן נטען על-ידי הנתבעים כי תמונת התובע מפורסמת וגלויה, ורק נעשה בה פוטושופ וכן כי היה עניין ציבורי בפרסום המידע לאור עמדת התובע בסוגיית פינוי מאחזים בלתי חוקיים.

47. לא מצאתי יסוד לטענת הנתבעים כי מדובר בפגיעה שאין בה ממש וכי קמות להם ההגנות שבחוק. הנתבעים לא נימקו מדוע התמונות שפרסם התובע קשורות לזיהוי מיקומו המדויק של הבית ולטענה כי מדובר במבנה בלתי חוקי.

48. באשר לטענה כי קיים אינטרס ציבורי בפרסום, על הנתבעים היה להראות כי לא די שהפגיעה נוגעת לעניין ציבורי, אלא כי בפגיעה עצמה (בפרטיותו של התובע ובני משפחתו) יש "עניין ציבורי" להבדיל "מעניין לציבור". בעניין זה אפנה להחלטה שנתקבלה בת"א (ת"א) 29564-05-15 עדי סופר תאני נ' עו"ד גיא אופיר (4.6.15). במקרה האחרון נתבקש סעד זמני שיאסור פרסום פרטי התקשרות עם מנכ"ל פייסבוק. שם, בפיסקה 6 נקבע כי:

"העניין הציבורי אינו מצדיק פגיעה בפרטיות של המבקשת ובבני משפחתה. המבקשת עלולה להיות "מוצפת" במכתבים, מסרונים ותכתובות בלתי מוגבלות בהיקפן למען בית מגוריה, ולטלפונים הפרטיים שלה. אין לציבור זכות לדעת את פרטי ההתקשרות הפרטיים עם המבקשת ובני משפחתה. לא די שהפגיעה נוגעת לעניין ציבורי אלא צריך להוכיח שבפגיעה עצמה יש "עניין ציבורי" להבדיל מ"עניין לציבור"."

49. במקרה שלפנינו, ניתן היה להגשים את אותו אינטרס ציבורי נטען גם ללא הפגיעה בפרטיות, כפי שנעשה מספר ימים לאחר הסרת התמונות המתייחסות לבית, וזאת מבלי שאדרש לשאלה ביחס לעצם קיומו של אינטרס ציבורי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

- 1 50. אין בעובדה כי התובע לא פעל להסרת הפרסום מאתר ערוץ 7 וכי אף התבדח על הפרסום, לפי
2 הטענה, כדי להפוך את הפגיעה לכזו שאין בה ממש, שהרי, אין מחלוקת כי הפרסום באתר ערוץ
3 7 או כי אותה "התבדחות" נטענת היו לאחר הפרסום על-ידי הנתבעים, דהיינו, לאחר שהפגיעה
4 כבר נעשתה.
- 5 51. אם כן, מסקנתי היא כי הפרסום עולה כדי פגיעה בפרטיות, שאינה מסוג הפגיעות שאין בהן
6 ממש וכי לנתבעים לא עומדת הגנה. יחד עם זאת, לעובדה כי התמונות הנוגעות לבית הוסרו
7 לאחר שבוע ולעובדה כי הפרסום נותר באתר ערוץ 7 יש משקל בקביעת גובה הפיצוי. אמנם
8 התובע טען כי הפרסום באתר ערוץ 7 בדרך של צירוף הנספחים לכתב התביעה אינו על דעתו,
9 אך התובע לא כפר בטענה כי לא פעל להסרתו.
- 10 52. התובע עתר לפיצוי בהתאם לס' 29א(ב)(2) לחוק, וטען כי הפרסום נעשה בכוונה לפגוע.
- 11 53. התובע טען כי קיבל מספר איומים ושיחות הטרדה, בקשות חברות, ושהמשטרה קבעה דרגת
12 איום על ביתו בסמוך לפרסום. מקובלת עלי טענת הנתבעים כי לא הוכח קשר סיבתי בין
13 האיומים וההטרדות שקיבל התובע, לטענתו, לבין הפרסום. רוצה לומר, שגם אם האיומים
14 וההטרדות היו בעקבות הפוסט (שכאמור, אינו בבסיס התובענה), אין הדבר בהכרח מלמד על
15 קשר סיבתי בין הפגיעה בפרטיות לאותם איומים והטרדות. בנסיבות הפרסום, שנעשה אגב
16 שיח סביב סוגיה ציבורית, לא שוכנעתי כי הפרסום נעשה בכוונה לפגוע בפרטיותו של התובע,
17 הגם שלנסיבות הפרסום משקל בקביעת גובה הפיצוי.
- 18 **סיכום:**
- 19 54. מאחר ולפרסום ביתו של התובע נלווה זיהויו המדויק של מיקום הבית עם הכיתוב "משפחת
20 שורשן" (בדומה לכתובת) וכן תצלום אויר ותוכנית תוך פרסום העובדה כי מדובר במבנה בלתי
21 חוקי, אין עוד מדובר בפרסום חזית בית בלבד הגלוי לעין כל, אלא בזיהוי הבית ובמידע אודות
22 הבית, שאינו גלוי לציבור, ולכן הפרסום מהווה פגיעה בפרטיות.
- 23 55. הפגיעה בנסיבות העניין אינה פגיעה שאין בה ממש והנתבעים לא הוכיחו קיומן של אלו מן
24 ההגנות הקבועות בחוק.
- 25 56. כפי שצוין בפתח הדברים, טענות שני הצדדים חרגו מגבולות התובענה. טענת הנתבעים כי אף
26 התובע פרסם בעבר פרסום דומה ביחס לנתבע, כמו גם טענותיהם לפרסומים אחרים שפרסם
27 התובע, אינן רלוונטיות, באשר בענייננו שאלה ביחס לפרסום נקודתי הנוגע למיקום מגוריו של
28 התובע, זיהוי ביתו, וציון פרטים אודות הבית כמפורט לעיל, זאת, להבדיל מהפרסומים
29 ההדדיים של הצדדים המתייחסים לפעילותם הציבורית.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 21933-11-17 שורשן נ' כרם נבות בע"מ (חל"צ) ואח'

- 1 57. במכלול האמור, דין התובענה להתקבל, וכך אני מורה.
- 2 58. לאור השיקולים שהובאו לעיל, אני קובעת כי הנתבעים ישלמו לתובע פיצוי בסך 18,000 ₪.
- 3 59. כמו כן, ישלמו הנתבעים לתובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪.
- 4 60. הסכומים יישאו ריבית והצמדה כדין מיום פסק הדין.
- 5 61. בהתאם לעתירת התובע לפי סעיף 29(א)(2) לחוק, הנתבעים יפרסמו את תוצאת פסק הדין
6 באותה הדרך שבה פורסם הפרסום. לא מצאתי להוסיף על כך חיוב הנתבעים בהתנצלות,
7 כעתירת התובע.
- 8 62. הנתבעים ישמידו את התמונות הנוגעות לבית התובע, וזאת לפי סעיף 29(א)(4) לחוק. אמנם
9 חלק מהתמונות התקבלו בידי הנתבעים, לדבריהם, לפי דין (תצלום האוויר והתשריט). אך
10 התמונות נערכו בדרך של סימון חץ אל עבר ביתו של התובע, ולכן אני מורה על השמדתן כאמור.
- 11
- 12 זכות ערעור כדין.
- 13
- 14 ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

חוי טוקר, שופטת